

II

(Μη νομοθετικές πράξεις)

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 12ης Δεκεμβρίου 2011

για την προσχώρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Πρωτόκολλο του 2002 της Σύμβασης των Αθηνών του 1974 σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους εκτός των άρθρων 10 και 11 αυτού

(2012/22/ΕΕ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 100 παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 218 παράγραφος 6 στοιχείο α) και παράγραφος 8 πρώτο εδάφιο,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη την έγκριση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το Πρωτόκολλο του 2002 της σύμβασης των Αθηνών του 1974 σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους («Πρωτόκολλο των Αθηνών») συνιστά σημαντική βελτίωση του καθεστώτος που αφορά την ευθύνη των μεταφορέων και την αποζημίωση των επιβατών που μεταφέρονται διά θαλάσσης. Συγκεκριμένα, προβλέπει αντικειμενική ευθύνη του μεταφορέα και περιλαμβάνει υποχρεωτική ασφάλιση με δικαίωμα ευθείας αγωγής κατά των ασφαλιστών εντός συγκεκριμένων ορίων και κανόνες περί διεθνούς δικαιοδοσίας και αναγνώρισης και εκτέλεσης των αποφάσεων. Το Πρωτόκολλο των Αθηνών είναι συνεπώς σύμφωνο με το στόχο της Ένωσης για βελτίωση του νομικού καθεστώτος που αφορά στην ευθύνη των μεταφορέων.
- (2) Το Πρωτόκολλο των Αθηνών τροποποιεί τη σύμβαση των Αθηνών του 1974 σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους («Σύμβαση των Αθηνών») και ορίζει στο άρθρο 15 ότι οι δύο πράξεις ερμηνεύονται από τα Συμβαλλόμενα μέρη του Πρωτοκόλλου των Αθηνών από κοινού ως ενιαία πράξη.
- (3) Η πλειονότητα των κανόνων του Πρωτοκόλλου των Αθηνών ενσωματώθηκε στη νομοθεσία της Ένωσης με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 392/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την ευθύνη των μεταφορέων που εκτελούν θαλάσσιες μεταφορές επιβατών σε περίπτωση ατυχήματος⁽¹⁾. Με τον τρόπο αυτό,

η Ένωση άσκησε την αρμοδιότητά της όσον αφορά τα θέματα που διέπονται από τον κανονισμό αυτόν. Τα κράτη μέλη διατηρούν την αρμοδιότητά τους όσον αφορά ορισμένες διατάξεις του Πρωτοκόλλου των Αθηνών, όπως η ρήτρα εξαιρέσης, με την οποία τους επιτρέπεται να θέτουν όρια ευθύνης υψηλότερα από τα οριζόμενα στο Πρωτόκολλο των Αθηνών. Τα θέματα αρμοδιότητος των κρατών μελών στα πλαίσια του Πρωτοκόλλου των Αθηνών βρίσκονται σε αλληλεξάρτηση με εκείνα που εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης. Συνεπώς, στα θέματα αρμοδιότητος τους στα πλαίσια του Πρωτοκόλλου των Αθηνών και, λαμβανομένου υπόψη του καθήκοντος καλόπιστης συνεργασίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενεργούν με συντονισμένο τρόπο.

- (4) Το Πρωτόκολλο των Αθηνών είναι ανοικτό προς επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση από κράτη και από περιφερειακούς οργανισμούς οικονομικής ολοκλήρωσης που έχουν συσταθεί από κυρίαρχα κράτη, τα οποία έχουν μεταβιβάσει στους οργανισμούς αυτούς αρμοδιότητες σε ορισμένα θέματα που διέπονται από το Πρωτόκολλο των Αθηνών.
- (5) Σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 2 στοιχείο β) και το άρθρο 19 του Πρωτοκόλλου των Αθηνών, επιτρέπεται η σύναψη του Πρωτοκόλλου των Αθηνών από περιφερειακούς οργανισμούς οικονομικής ολοκλήρωσης.
- (6) Η νομική επιτροπή του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού ενέκρινε τον Οκτώβριο του 2006 Επιφύλαξη και Κατευθυντήριες Γραμμές για την εφαρμογή της σύμβασης των Αθηνών (εφεξής «κατευθυντήριες γραμμές του ΔΝΟ»), για την αντιμετώπιση ορισμένων θεμάτων στο πλαίσιο της σύμβασης των Αθηνών, όπως, συγκεκριμένα, της αποζημίωσης για ζημιές από τρομοκρατικές ενέργειες.
- (7) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 392/2009 περιέχει στα παραρτήματά του τις οικείες διατάξεις του ενοποιημένου κειμένου της σύμβασης των Αθηνών, όπως τροποποιήθηκε από το Πρωτόκολλο των Αθηνών και τις κατευθυντήριες γραμμές του ΔΝΟ.

⁽¹⁾ ΕΕ L 131 της 28.5.2009, σ. 24.

- (8) Σύμφωνα με το άρθρο 19 του Πρωτοκόλλου των Αθηνών, οι περιφερειακοί οργανισμοί οικονομικής ολοκλήρωσης πρέπει να δηλώνουν, κατά την υπογραφή, επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση, την έκταση των αρμοδιοτήτων τους στα θέματα που διέπονται από το Πρωτόκολλο των Αθηνών.
- (9) Κατά συνέπεια, η Ένωση θα πρέπει να προσχωρήσει στο Πρωτόκολλο των Αθηνών και να διατυπώσει την επιφύλαξη που προβλέπεται στις κατευθυντήριες γραμμές του ΔΝΟ. Η επιφύλαξη αυτή δεν θα πρέπει να ερμηνεύεται ως μεταβάλλουσα την ισχύουσα κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών σε σχέση με την πιστοποίηση και τους ελέγχους από κρατικές αρχές.
- (10) Ορισμένες διατάξεις του Πρωτοκόλλου των Αθηνών αφορούν τη δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις και συνεπώς εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του τίτλου V του τρίτου μέρους της ΣΛΕΕ. Σχετικά με τις διατάξεις αυτές εκδίδεται χωριστή απόφαση παράλληλα με την παρούσα.
- (11) Τα κράτη μέλη που πρόκειται να επικυρώσουν το Πρωτόκολλο των Αθηνών ή να προσχωρήσουν σε αυτό θα πρέπει, εφόσον είναι εφικτό, να το πράξουν ταυτοχρόνως. Είναι επομένως σκόπιμη η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών σχετικά με την πορεία των διαδικασιών επικύρωσης ή προσχώρησης, προκειμένου να προετοιμασθεί στο βαθμό του εφικτού η ταυτόχρονη κατάθεση των οικείων πράξεων επικύρωσης ή προσχώρησης. Κατά την επικύρωση του Πρωτοκόλλου των Αθηνών ή την προσχώρηση σε αυτό, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διατυπώσουν την επιφύλαξη που προβλέπεται στις κατευθυντήριες γραμμές του ΔΝΟ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Εγκρίνεται εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης η προσχώρησή της στο Πρωτόκολλο του 2002 της σύμβασης των Αθηνών του 1974 σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους («Πρωτόκολλο των Αθηνών») όσον αφορά θέματα εμπίπτοντα στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης, πλην των άρθρων 10 και 11 αυτού.

Το κείμενο του Πρωτοκόλλου των Αθηνών, πλην των άρθρων 10 και 11, περιέχεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

1. Ο πρόεδρος του Συμβουλίου εξουσιοδοτείται να ορίσει το πρόσωπο ή τα πρόσωπα που είναι εντεταλμένο(α) να καταθέσει(ουν) την πράξη προσχώρησης της Ένωσης στο Πρωτόκολλο των Αθηνών σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 2 στοιχείο γ), το άρθρο 17 παράγραφος 3 και το άρθρο 19 του Πρωτοκόλλου.

2. Κατά την κατάθεση της πράξης προσχώρησης, η Ένωση θα προβεί στην ακόλουθη δήλωση περί αρμοδιότητας:

«1. Στο άρθρο 19 του Πρωτοκόλλου των Αθηνών του 2002, της σύμβασης των Αθηνών του 1974 σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους, προβλέπεται ότι οι περιφερειακοί οργανισμοί οικονομικής ολοκλήρωσης, οι οποίοι έχουν συσταθεί από κυρίαρχα κράτη τα οποία

έχουν μεταβιβάσει στους οργανισμούς αυτούς αρμοδιότητα επί ορισμένων θεμάτων που διέπονται από το εν λόγω Πρωτόκολλο δύνανται να το υπογράψουν, με την προϋπόθεση ότι θα προβούν στη δήλωση που προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο. Η Ένωση αποφάσισε να προσχωρήσει στο πρωτόκολλο των Αθηνών και προβαίνει συνεπώς στην εν λόγω δήλωση.

2. Επί του παρόντος μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι το Βασίλειο του Βελγίου, η Δημοκρατία της Βουλγαρίας, η Τσεχική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Δανίας, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Δημοκρατία της Εσθονίας, η Ιρλανδία, η Ελληνική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, η Ιταλική Δημοκρατία, η Κυπριακή Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Λεττονίας, η Δημοκρατία της Λιθουανίας, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, η Δημοκρατία της Ουγγαρίας, η Μάλτα, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η Δημοκρατία της Αυστρίας, η Δημοκρατία της Πολωνίας, η Πορτογαλική Δημοκρατία, η Ρουμανία, η Δημοκρατία της Σλοβενίας, η Σλοβακική Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Φινλανδίας, το Βασίλειο της Σουηδίας και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας.
3. Η παρούσα δήλωση δεν ισχύει για τα εδάφη των κρατών μελών της ΕΕ στα οποία δεν εφαρμόζεται η Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), ούτε θίγει πράξεις ή θέσεις που ενδεχομένως εγκρίνονται δυνάμει του Πρωτοκόλλου από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη εξ ονόματος και προς το συμφέρον των εν λόγω εδαφών.
4. Τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν μεταβιβάσει αποκλειστική αρμοδιότητα στην Ένωση όσον αφορά τα μέτρα που λαμβάνονται δυνάμει του άρθρου 100 της ΣΛΕΕ. Τέτοια μέτρα έχουν ληφθεί όσον αφορά τα άρθρα 1 και 1α, το άρθρο 2 παράγραφος 2, τα άρθρα 3 έως 16 και τα άρθρα 18, 20 και 21 της σύμβασης των Αθηνών, όπως τροποποιήθηκε από το Πρωτόκολλο των Αθηνών και τις διατάξεις των κατευθυντήριων γραμμών του ΔΝΟ μέσω της έκδοσης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 392/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την ευθύνη των μεταφορέων που εκτελούν θαλάσσιες μεταφορές επιβατών σε περίπτωση ατυχήματος.
5. Η άσκηση της αρμοδιότητας την οποία τα κράτη μέλη έχουν μεταβιβάσει στην Ευρωπαϊκή Ένωση σύμφωνα με τη ΣΛΕΕ υπόκειται, εκ φύσεως, σε συνεχή εξέλιξη. Στο πλαίσιο της Συνθήκης, τα αρμόδια όργανα δύνανται να λαμβάνουν αποφάσεις που καθορίζουν τον βαθμό αρμοδιότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνεπώς, η Ευρωπαϊκή Ένωση διατηρεί το δικαίωμα να τροποποιήσει την παρούσα δήλωση αναλόγως, χωρίς αυτό να συνιστά προϋπόθεση για την άσκηση των αρμοδιοτήτων της σε θέματα που διέπονται από το Πρωτόκολλο των Αθηνών. Η Ευρωπαϊκή Ένωση κοινοποιεί την τροποποιημένη δήλωση στο Γενικό Γραμματέα του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού.»

3. Το πρόσωπο ή τα πρόσωπα που ορίζονται βάσει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, διατυπώνουν, κατά την κατάθεση της πράξης προσχώρησης της Ένωσης στο Πρωτόκολλο των Αθηνών, την επιφύλαξη που προβλέπεται στις κατευθυντήριες γραμμές του ΔΝΟ.

Άρθρο 3

Η Ένωση καταθέτει την πράξη προσχώρησής της στο Πρωτόκολλο των Αθηνών έως τις 31 Δεκεμβρίου 2011.

Άρθρο 4

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την κατάθεση των πράξεων επικύρωσης του Πρωτοκόλλου των Αθηνών ή προσχώρησης σε αυτό εντός εύλογης προθεσμίας και, εφόσον είναι εφικτό, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2011.
2. Τα κράτη μέλη διατυπώνουν, κατά την κατάθεση της πράξεων επικύρωσης ή προσχώρησης στο Πρωτόκολλο των Αθηνών, την επιφύλαξη που προβλέπεται στις κατευθυντήριες γραμμές του ΔΝΟ.

Βρυξέλλες, 12 Δεκεμβρίου 2011.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
S. NOWAK

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ 2002 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΠΟΣΚΕΥΩΝ ΤΟΥΣ, 1974

ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ,

ΘΕΩΡΩΝΤΑΣ ότι είναι επιθυμητή η αναθεώρηση της σύμβασης των Αθηνών σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους, που υπεγράφη στην Αθήνα στις 13 Δεκεμβρίου 1974, ώστε να παρέχεται μεγαλύτερη αποζημίωση, να εισαχθεί η αντικειμενική ευθύνη, να καθιερωθεί απλοποιημένη διαδικασία για την προσαρμογή των οριακών ποσών και για να εξασφαλιστεί υποχρεωτική ασφάλιση προς όφελος των επιβατών,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ ότι το Πρωτόκολλο του 1976 της σύμβασης εισάγει τα Ειδικά Τραβηκτικά Δικαιώματα ως Μονάδα Υπολογισμού στη θέση του χρυσού φράγκου,

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ ότι το Πρωτόκολλο του 1990 της σύμβασης το οποίο προβλέπει την ενισχυμένη αποζημίωση και την καθιέρωση απλοποιημένης διαδικασίας για την προσαρμογή των οριακών ποσών, δεν έχει τεθεί σε ισχύ,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ τα εξής:

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς του παρόντος Πρωτοκόλλου:

1. «Σύμβαση» σημαίνει το κείμενο της σύμβασης των Αθηνών σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους, 1974.
2. «Οργανισμός» σημαίνει τον Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό.
3. «γενικός γραμματέας» σημαίνει τον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού.

Άρθρο 2

Το άρθρο 1 παράγραφος 1 της σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

1. (α) «μεταφορέας» σημαίνει πρόσωπο με το οποίο ή για λογαριασμό του οποίου έχει συναφθεί σύμβαση μεταφοράς, η οποία είτε όντως πραγματοποιείται από το πρόσωπο αυτό ή από άλλο πρόσωπο που εκτελεί τη μεταφορά·
- β) «ο εκτελών μεταφορέας» σημαίνει το διαφορετικό από τον μεταφορέα πρόσωπο, που είναι ο ιδιοκτήτης, ο ναυλωτής ή ο φορέας εκμετάλλευσης ενός πλοίου, το οποίο όντως εκτελεί ολόκληρη ή μέρος της μεταφοράς· και
- γ) «μεταφορέας ο οποίος εκτελεί όντως ολόκληρη ή μέρος της μεταφοράς» σημαίνει τον εκτελούντα μεταφορέα, ή, στον βαθμό που ο μεταφορέας εκτελεί όντως τη μεταφορά, τον μεταφορέα.»

Άρθρο 3

1. Το άρθρο 1, παράγραφος 10 της σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο:

«10. «Οργανισμός» σημαίνει τον Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό»

2. Το ακόλουθο κείμενο προστίθεται στο άρθρο 1 παράγραφος 11 της σύμβασης:

«11. «γενικός γραμματέας» σημαίνει τον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού.»

Άρθρο 4

Το άρθρο 3 της σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 3**Ευθύνη του μεταφορέα**

1. Ο μεταφορέας είναι υπεύθυνος για τη ζημία που επήλθε ως αποτέλεσμα του θανάτου ή της σωματικής βλάβης επιβάτη λόγω ναυτικού ατυχήματος, στο βαθμό που η ζημία αυτή σε σχέση με τον εν λόγω επιβάτη δεν υπερβαίνει σε κάθε μεμονωμένη περίπτωση τις 250.000 μονάδες υπολογισμού, εκτός εάν ο μεταφορέας αποδείξει ότι το συμβάν:

- α) ήταν αποτέλεσμα πολεμικής πράξης, εχθροπραξιών, εμφυλίου πολέμου, εξέγερσης ή φυσικού φαινομένου έκτακτου, αναπόφευκτου και ακαταμάχητου χαρακτήρα· ή
- β) προκλήθηκε εξ ολοκλήρου από πράξη ή παράλειψη με σκοπό την πρόκληση του ατυχήματος από τρίτον.

Εφόσον και στο βαθμό που η ζημία υπερβαίνει το ανωτέρω όριο, ο μεταφορέας είναι περαιτέρω υπεύθυνος εκτός εάν ο τελευταίος αποδείξει ότι το συμβάν που προκάλεσε τη ζημία δεν οφείλεται σε υπαιτιότητα ή παράλειψη του μεταφορέα.

2. Για τη ζημία που επήλθε ως αποτέλεσμα του θανάτου ή της σωματικής βλάβης επιβάτη που δεν προκλήθηκε από ναυτικό ατύχημα, ο μεταφορέας είναι υπεύθυνος εφόσον το ατύχημα το οποίο προκάλεσε τη ζημία οφειλόταν σε πταισίμα ή παράλειψη του μεταφορέα. Το βάρος της απόδειξης της υπαιτιότητας ή της παράλειψης φέρει ο ενάγων.

3. Για τη ζημία που επήλθε ως αποτέλεσμα της απώλειας ή βλάβης αποσκευών, ο μεταφορέας είναι υπεύθυνος εφόσον το περιστατικό που προκάλεσε την απώλεια οφειλόταν σε υπαιτιότητα ή παράλειψη του μεταφορέα. Η υπαιτιότητα ή η παράλειψη του μεταφορέα τεκμαίρονται για τη ζημία που προκλήθηκε από ναυτικό συμβάν.

4. Για τη ζημία που επήλθε ως αποτέλεσμα της απώλειας ή βλάβης αποσκευών πλην των αποσκευών καμπίνας, ο μεταφορέας είναι υπεύθυνος εκτός εάν αποδείξει ότι το συμβάν που προκάλεσε τη ζημία δεν οφείλεται σε υπαιτιότητα ή αμέλεια του μεταφορέα.

5. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου:

- α) «ναυτικό συμβάν» σημαίνει ναυάγιο, ανατροπή, σύγκρουση ή προσάραξη του πλοίου, έκρηξη ή πυρκαγιά στο πλοίο ή βλάβη του πλοίου·
- β) «η υπαιτιότητα ή η αμέλεια του μεταφορέα» περιλαμβάνει την υπαιτιότητα ή αμέλεια του προσωπικού του μεταφορέα κατά την άσκηση των καθηκόντων του·
- γ) «βλάβη στο πλοίο» σημαίνει οιαδήποτε δυσλειτουργία, ελάττωμα ή μη συμμόρφωση με τους ισχύοντες κανονισμούς ασφαλείας σε σχέση με οιοδήποτε μέρος του πλοίου ή του εξοπλισμού του όταν χρησιμοποιείται για τη διαφυγή, εκκένωση, επιβίβαση και αποβίβαση επιβατών· ή όταν χρησιμοποιείται για την ώθηση, πηδαλιούχηση, ασφαλή πλεύση, πρόσδεση, αγκυροβόληση, άφιξη ή αναχώρηση από προκυμαία ή αγκυροβόλιο, ή έλεγχο βλάβης μετά από κατάκλιση· ή όταν χρησιμοποιείται για την καθέλκυση σωστικών μέσων· και
- δ) ο όρος «ζημία» δεν περιλαμβάνει αποζημιώσεις ποινικού ή παραδειγματικού χαρακτήρα.

6. Η ευθύνη του μεταφορέα βάσει του άρθρου αυτού σχετίζεται μόνο με τη ζημία η οποία προκύπτει από συμβάντα τα οποία έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια της μεταφοράς. Το βάρος της απόδειξης ότι το συμβάν που προκάλεσε τη ζημία έλαβε χώρα κατά τη διάρκεια της μεταφοράς, καθώς και την έκταση της ζημίας, φέρει ο ενάγων.

7. Καμία διάταξη της παρούσας σύμβασης δεν θίγει δικαίωμα προσφυγής του μεταφορέα έναντι τρίτου, ή την υπεράσπιση του συντρέχοντος πλαισίου βάσει του άρθρου 6 της εν λόγω σύμβασης. Κανένα σημείο του παρόντος άρθρου δεν θίγει οιοδήποτε δικαίωμα περιορισμού της ευθύνης βάσει των άρθρων 7 ή 8 της παρούσας σύμβασης.

8. Τα τεκμήρια σχετικά με την υπαιτιότητα ή την αμέλεια ενός μέρους ή ο καθορισμός του βάρους της απόδειξης σε κάποιο μέρος δεν εμποδίζουν να ληφθούν υπόψη αποδεικτικά στοιχεία υπέρ του εν λόγω μέρους.»

Άρθρο 5

Το ακόλουθο κείμενο προστίθεται ως άρθρο 4α της σύμβασης:

«Άρθρο 4α

Υποχρεωτική ασφάλιση

1. Όταν μεταφέρονται επιβάτες με πλοίο νηολογημένο σε Συμβαλλόμενο Κράτος το οποίο έχει την άδεια να μεταφέρει περισσότερους από 12 επιβάτες, και εφαρμόζεται η παρούσα σύμβαση, οιοσδήποτε μεταφορέας ο οποίος όντως εκτελεί ολόκληρη ή μέρος της μεταφοράς πρέπει να διαθέτει ασφαλιστική

κάλυψη ή άλλου είδους χρηματοοικονομική ασφάλεια, όπως είναι η τραπεζική εγγύηση ή η εγγύηση από παρόμοια χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, για την κάλυψη της ευθύνης βάσει της παρούσας σύμβασης έναντι θανάτου και σωματικής βλάβης των επιβατών. Το όριο της υποχρεωτικής ασφαλιστικής κάλυψης ή οιασδήποτε άλλης χρηματοοικονομικής ασφαλείας πρέπει να ανέρχεται τουλάχιστον σε 250.000 μονάδες υπολογισμού ανά επιβάτη για κάθε επιμέρους περίπτωση.

2. Η αρμόδια αρχή συμβαλλόμενου κράτους, αφού διαπιστώσει ότι πληρούνται οι απαιτήσεις της παραγράφου 1, εκδίδει πιστοποιητικό για κάθε πλοίο όπου βεβαιούται η ισχύς της ασφαλιστικής κάλυψης ή οιασδήποτε άλλης χρηματοοικονομικής ασφαλείας σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης. Όσον αφορά τα πλοία που είναι νηολογημένα σε Συμβαλλόμενο Κράτος, το πιστοποιητικό αυτό εκδίδεται ή επικυρώνεται από την αρμόδια αρχή του κράτους του νηολογίου του πλοίου· όσον αφορά τα πλοία που δεν είναι νηολογημένα σε Συμβαλλόμενο Κράτος, το πιστοποιητικό εκδίδεται ή επικυρώνεται από την αρμόδια αρχή οιοσδήποτε Συμβαλλόμενου Κράτους. Η μορφή του εν λόγω πιστοποιητικού θα είναι σύμφωνη με το υπόδειγμα που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της παρούσας σύμβασης και περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) ονομασία του πλοίου, διακριτικός αριθμός ή χαρακτηρισες και λιμένας νηολογίου·
- β) επωνυμία και τόπος της κύριας εγκατάστασης του μεταφορέα ο οποίος όντως εκτελεί ολόκληρη ή μέρος της μεταφοράς·
- γ) αριθμός αναγνώρισης ΔΝΟ του πλοίου·
- δ) τύπος και διάρκεια της ασφάλειας·
- ε) επωνυμία και τόπος κύριας εγκατάστασης του ασφαλιστή ή άλλου προσώπου που παρέχει τη χρηματοοικονομική ασφάλιση και, όπου ενδείκνυται, τόπος εγκατάστασης όπου έχει συναφθεί η ασφάλιση ή έχει συσταθεί άλλου είδους χρηματοοικονομική ασφάλεια· και
- στ) διάρκεια ισχύος του πιστοποιητικού, η οποία δεν υπερβαίνει τη διάρκεια ισχύος της ασφάλισης ή άλλου είδους χρηματοοικονομικής ασφάλειας.

3. (α) Τα Συμβαλλόμενα Κράτη δύνανται να εξουσιοδοτούν αναγνωρισμένο από αυτά ίδρυμα ή οργανισμό για την έκδοση του πιστοποιητικού. Το εν λόγω ίδρυμα ή ο οργανισμός ενημερώνουν το κράτος αυτό για την έκδοση κάθε πιστοποιητικού. Σε κάθε περίπτωση, το Συμβαλλόμενο Κράτος εγγυάται πλήρως την πληρότητα και ακρίβεια του εκδοθέντος πιστοποιητικού και αναλαμβάνει να μεριμνήσει για τις αναγκαίες ρυθμίσεις για την εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής.

β) Τα Συμβαλλόμενα Κράτη ενημερώνουν τον Γενικό Γραμματέα:

- (i) για τις συγκεκριμένες αρμοδιότητες και όρους βάσει των οποίων παραχωρήθηκε εξουσιοδότηση σε αναγνωρισμένο υπ αυτών ίδρυμα ή οργανισμό·

- (ii) για την απόσυρση της εξουσιοδότησης αυτής· και
- (iii) για την ημερομηνία από την οποία τίθεται σε ισχύ η εν λόγω εξουσιοδότηση ή η άρση της εξουσιοδότησης αυτής.

Η παραχωρούμενη εξουσιοδότηση τίθεται σε ισχύ μετά την παρέλευση τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία διαβιβάστηκε σχετική κοινοποίηση στον Γενικό Γραμματέα.

- γ) Το ίδρυμα ή ο οργανισμός που έχει εξουσιοδοτηθεί για την έκδοση πιστοποιητικών σύμφωνα με την παράγραφο αυτή εξουσιοδοτείται, κατ' ελάχιστον, να αποσύρει τα πιστοποιητικά αυτά εφόσον δεν πληρούνται οι όροι έκδοσής τους. Σε κάθε περίπτωση, τα ιδρύματα ή οι οργανισμοί γνωστοποιούν την απόσυρση στο κράτος, για λογαριασμό του οποίου έχει εκδοθεί το πιστοποιητικό.

4. Το πιστοποιητικό πρέπει να έχει συνταχθεί στην επίσημη γλώσσα ή γλώσσες του εκδίδοντος κράτους. Εάν η χρησιμοποιούμενη γλώσσα δεν είναι τα αγγλικά, γαλλικά ή ισπανικά, το κείμενο περιλαμβάνει μετάφραση σε μια από τις εν λόγω γλώσσες και, εφόσον αποφασίσει σχετικά το κράτος, είναι δυνατό να παραλειφθεί η επίσημη γλώσσα του κράτους.

5. Το πιστοποιητικό διατηρείται επί του πλοίου και κατατίθεται αντίγραφο του στις αρχές οι οποίες τηρούν το μητρώο νηολόγησης του πλοίου ή, εάν το πλοίο δεν είναι νηολογημένο σε Συμβαλλόμενο Κράτος, στην αρχή του κράτους έκδοσης ή κύρωσης του πιστοποιητικού.

6. Μια ασφάλιση ή άλλου είδους χρηματοοικονομική ασφάλεια δεν πληροί τις απαιτήσεις του παρόντος άρθρου εφόσον είναι δυνατό να παύσει να ισχύει, για κάποια αιτία ανεξάρτητη από τη λήξη διάρκειας ισχύος της ασφάλισης ή της χρηματοοικονομικής ασφάλειας που αναφέρεται στο πιστοποιητικό, πριν από την παρέλευση τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία έχει κοινοποιηθεί η λήξη της ισχύος της στις αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 5, εκτός εάν το πιστοποιητικό έχει παραδοθεί στις αρχές αυτές ή έχει εκδοθεί νέο πιστοποιητικό στη διάρκεια της εν λόγω περιόδου. Οι ανωτέρω διατάξεις εφαρμόζονται ομοίως σε οιαδήποτε τροποποίηση η οποία έχει ως αποτέλεσμα η ασφάλιση ή άλλου είδους χρηματοοικονομική ασφάλεια να παύσει να ικανοποιεί τις απαιτήσεις του παρόντος άρθρου.

7. Το κράτος νηολόγησης του πλοίου καθορίζει, με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος άρθρου, τους όρους έκδοσης και ισχύος του πιστοποιητικού.

8. Καμία διάταξη της παρούσας σύμβασης δεν ερμηνεύεται ότι εμποδίζει κάποιο Συμβαλλόμενο Κράτος να βασίζεται σε πληροφορίες τις οποίες λαμβάνει από άλλα κράτη ή τον Οργανισμό ή άλλους διεθνείς οργανισμούς σχετικά με τη χρηματοοικονομική κατάσταση των ασφαλιστών ή των φορέων που παρέχουν τη χρηματοοικονομική ασφάλεια για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης. Στις περιπτώσεις αυτές, το Συμβαλλόμενο Κράτος που βασίζεται σε τέτοιου είδους πληροφορίες δεν απαλλάσσεται από την ευθύνη του ως κράτος το οποίο εκδίδει το πιστοποιητικό.

9. Τα πιστοποιητικά που εκδίδονται ή κυρώνονται με εξουσιοδότηση Συμβαλλόμενου Κράτους γίνονται δεκτά από άλλα Συμβαλλόμενα Κράτη για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης και θεωρούνται από άλλα Συμβαλλόμενα Κράτη ότι έχουν την ίδια ισχύ όπως και τα πιστοποιητικά τα οποία εκδίδουν ή κυρώνουν τα ίδια, ακόμα και εάν τα εν λόγω πιστοποιητικά έχουν εκδοθεί ή κυρωθεί σε σχέση με πλοίο που δεν είναι νηολογημένο σε Συμβαλλόμενο Κράτος. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη δύνανται να ζητήσουν ανά πάσα στιγμή διαβουλεύσεις με το κράτος που εκδίδει ή κυρώνει το πιστοποιητικό εάν θεωρούν ότι ο ασφαλιστής ή ο εγγυητής που αναφέρεται στο πιστοποιητικό ασφάλισης δεν είναι σε θέση να καλύψει χρηματοοικονομικά τις υποχρεώσεις που επιβάλλει η παρούσα σύμβαση.

10. Οιαδήποτε αξίωση αποζημίωσης που καλύπτεται από ασφάλιση ή άλλου είδους χρηματοοικονομική ασφάλεια σύμφωνα με το παρόν άρθρο δύναται να εγερθεί άμεσα κατά του ασφαλιστή ή άλλου προσώπου το οποίο παρέχει τη χρηματοοικονομική ασφάλεια. Στην περίπτωση αυτή, το ποσό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 αποτελεί το όριο ευθύνης του ασφαλιστή ή του άλλου προσώπου που παρέχει τη χρηματοοικονομική ασφάλεια, ακόμη και εάν ο μεταφορέας ή ο εκτελών μεταφορέας δεν δικαιούται περιορισμό της ευθύνης του. Ο εναγόμενος δύναται να επικαλεστεί επιχειρήματα υπεράσπισης (εκτός από την πτώχευση ή την εκκαθάριση) τα οποία ο μεταφορέας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 θα είχε το δικαίωμα να επικαλεστεί σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση. Περαιτέρω, ο εναγόμενος μπορεί να επικαλεστεί το επιχειρήμα ότι η ζημία προκλήθηκε από εσκεμμένο παράπτωμα του ασφαλισμένου, πλην όμως ο εναγόμενος δεν δύναται να επικαλεστεί κανένα άλλο επιχειρήμα υπεράσπισης που θα είχε το δικαίωμα να επικαλεστεί σε περίπτωση αγωγής του ασφαλισμένου εναντίον του εναγομένου. Ο εναγόμενος, σε κάθε περίπτωση, έχει το δικαίωμα να απαιτήσει την επίκληση ενώπιον του δικαστηρίου του μεταφορέα και του προσώπου που εκτέλεσε τη μεταφορά.

11. Τα ποσά που έχουν συσταθεί μέσω ασφάλισης ή άλλου είδους χρηματοοικονομικής ασφάλειας η οποία έχει συναφθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 είναι διαθέσιμα αποκλειστικά για την ικανοποίηση απαιτήσεων βάσει της παρούσας σύμβασης και οιοδήποτε πληρωμές των ποσών αυτών απαλλάσσονται από κάθε ευθύνη η οποία προκύπτει βάσει της παρούσας σύμβασης μέχρι του ύψους των καταβληθέντων ποσών.

12. Ένα Συμβαλλόμενο Κράτος δεν επιτρέπει την εκμετάλλευση πλοίου που φέρει τη σημαία του και στο οποίο εφαρμόζεται το άρθρο αυτό για οιοδήποτε χρονικό διάστημα εκτός εάν έχει εκδοθεί πιστοποιητικό βάσει των παραγράφων 2 ή 15.

13. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος άρθρου, κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος μεριμνά, βάσει του εθνικού του δικαίου, ώστε να καλύπτεται από ασφάλιση ή άλλου είδους χρηματοοικονομική ασφάλεια, στην έκταση που προσδιορίζεται στην παράγραφο 1, οιοδήποτε πλοίο το οποίο έχει άδεια να μεταφέρει περισσότερους από δώδεκα επιβάτες, ανεξαρτήτως νηολογίου, κατά τον κατάπλου ή τον απόπλου από λιμένα στο έδαφός του, στο βαθμό που εφαρμόζεται η παρούσα σύμβαση.

14. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων της παραγράφου 5, ένα Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται να κοινοποιεί στον Γενικό Γραμματέα ότι, για τους σκοπούς της παραγράφου 13, τα πλοία δεν υποχρεούνται να φέρουν ή να επιδεικνύουν το πιστοποιητικό που απαιτείται στην παράγραφο 2 κατά τον κατάπλου ή τον απόπλου από λιμένες στο έδαφός τους, υπό τον όρο ότι το Συμβαλλόμενο Κράτος το οποίο εκδίδει το πιστοποιητικό έχει κοινοποιήσει στον Γενικό Γραμματέα ότι διατηρεί μητρώα σε ηλεκτρονική μορφή, προσηλάσιμα σε όλα τα Συμβαλλόμενα Κράτη, που βεβαιώνουν την ύπαρξη του πιστοποιητικού και επιτρέπουν στα Συμβαλλόμενα Κράτη να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους βάσει της παραγράφου 13.

15. Εάν πλοίο το οποίο ανήκει σε Συμβαλλόμενο Κράτος δεν καλύπτεται από ασφάλιση ή άλλου είδους χρηματοοικονομική ασφάλεια, δεν εφαρμόζονται στο πλοίο αυτό οι σχετικές διατάξεις του παρόντος άρθρου. Ωστόσο, το εν λόγω πλοίο πρέπει να είναι εφοδιασμένο με πιστοποιητικό το οποίο έχει εκδοθεί από τις αρμόδιες αρχές του κράτους νηολογίου, όπου βεβαιούται ότι το πλοίο ανήκει στο εν λόγω κράτος και ότι η ευθύνη καλύπτεται μέχρι του ποσού που προβλέπεται σύμφωνα με την παράγραφο 1. Το εν λόγω πιστοποιητικό πρέπει να ακολουθεί, όσο το δυνατόν περισσότερο, το υπόδειγμα που αναφέρεται στην παράγραφο 2.»

Άρθρο 6

Το άρθρο 7 της σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 7

Όριο ευθύνης για θάνατο και σωματικές βλάβες

1. Η ευθύνη του μεταφορέα για θάνατο ή σωματικές βλάβες επιβήτη βάσει του άρθρου 3 δεν υπερβαίνει σε καμία περίπτωση τις 400.000 μονάδες υπολογισμού ανά επιβήτη για κάθε επιμέρους μεταφορά. Όπου, σύμφωνα με το δικαίωμα που εφαρμόζει το δικαστήριο το οποίο επιλαμβάνεται της υπόθεσης, επιδικάζονται αποζημιώσεις με τη μορφή περιοδικών προσόδων, το ισότιμο της αξίας του κεφαλαίου των εν λόγω καταβολών δεν υπερβαίνει το ανωτέρω όριο.

2. Ένα Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται να ρυθμίζει με ειδικές διατάξεις εθνικού δικαίου το όριο ευθύνης που ορίζεται στην παράγραφο 1, υπό την προϋπόθεση ότι το εθνικό όριο ευθύνης, εφόσον υπάρχει, δεν είναι χαμηλότερο από εκείνο που ορίζει η παράγραφος 1. Ένα Συμβαλλόμενο Κράτος το οποίο χρησιμοποιεί τη δυνατότητα που παρέχεται στην παρούσα παράγραφο, ενημερώνει τον Γενικό Γραμματέα για το επιλεγέν όριο ευθύνης ή για το γεγονός μη ύπαρξης ορίου.»

Άρθρο 7

Το άρθρο 8 της σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 8

Όριο ευθύνης για απώλεια ή ζημία αποσκευών και οχημάτων

1. Η ευθύνη του μεταφορέα για την απώλεια ή ζημία αποσκευών καμπίνας δεν υπερβαίνει σε καμία περίπτωση τις 2.250 μονάδες υπολογισμού ανά επιβήτη και ανά μεταφορά.

2. Η ευθύνη του μεταφορέα για την απώλεια ή ζημία οχημάτων, συμπεριλαμβανομένων όλων των αποσκευών που μεταφέρονται εντός ή επί του οχήματος, δεν υπερβαίνει σε καμία περίπτωση τις 12.700 μονάδες υπολογισμού ανά όχημα και ανά μεταφορά.

3. Η ευθύνη του μεταφορέα για την απώλεια ή ζημία αποσκευών πλην εκείνων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 δεν υπερβαίνει σε καμία περίπτωση τις 3.375 μονάδες υπολογισμού ανά επιβήτη και ανά μεταφορά.

4. Ο μεταφορέας και ο επιβότης δύναται να συμφωνήσουν ότι η ευθύνη του μεταφορέα υπόκειται σε ατέλεια η οποία δεν υπερβαίνει τις 330 μονάδες υπολογισμού στην περίπτωση βλάβης οχήματος και δεν υπερβαίνει τις 149 μονάδες υπολογισμού ανά επιβήτη στην περίπτωση απώλειας ή ζημίας άλλων αποσκευών. Το ποσό αυτό αφαιρείται από το ποσό της απώλειας ή της ζημίας.»

Άρθρο 8

Το άρθρο 9 της σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 9

Μονάδα υπολογισμού και μετατροπή

1. Η μονάδα υπολογισμού που αναφέρεται στην παρούσα σύμβαση είναι τα Ειδικά Τραβηκτικά Δικαιώματα όπως ορίζονται από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Τα ποσά αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1, άρθρο 4α παράγραφος 1, άρθρο 7 παράγραφος 1 και άρθρο 8 μετατρέπονται στο εθνικό νόμισμα του κράτους, στη δικαιοδοσία του οποίου ανήκει το δικαστήριο το οποίο επιλαμβάνεται της υπόθεσης με βάση την αξία του εν λόγω νομίσματος σε σχέση με τα Ειδικά Τραβηκτικά Δικαιώματα κατά την ημερομηνία εκδίκασης της απόφασης ή την ημερομηνία που συμφωνήθηκε από τους διαδίκους. Η αξία του εθνικού νομίσματος σε όρους Ειδικών Τραβηκτικών Δικαιωμάτων, ενός Συμβαλλόμενου Κράτους το οποίο είναι μέλος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, υπολογίζεται σύμφωνα με τη μέθοδο αποτίμησης που εφαρμόζει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο κατά την υπό εξέταση ημερομηνία για τις δικές του πράξεις και συναλλαγές. Η αξία του εθνικού νομίσματος, σε όρους Ειδικών Τραβηκτικών Δικαιωμάτων, ενός Συμβαλλόμενου Κράτους το οποίο δεν είναι μέλος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, υπολογίζεται με τον τρόπο που καθορίζει το εν λόγω Συμβαλλόμενο Κράτος.

2. Ωστόσο, ένα κράτος το οποίο δεν είναι μέλος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και του οποίου η νομοθεσία δεν επιτρέπει την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1 δύναται, κατά τη στιγμή της κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης στην παρούσα σύμβαση ή οιαδήποτε άλλη μεταγενέστερη χρονική στιγμή, να δηλώσει ότι η μονάδα υπολογισμού που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ισούται με 15 χρυσά φράγκα. Το χρυσό φράγκα που αναφέρεται στην παράγραφο αυτή αντιστοιχεί με εξήντα πέντε κόμμα πέντε χιλιοστόγραμμα χρυσού καθαρότητας εννιακοσίων βαθμών. Η μετατροπή του χρυσού φράγκου σε εθνικό νόμισμα πραγματοποιείται σύμφωνα με τη νομοθεσία του οικείου κράτους.

3. Ο υπολογισμός που αναφέρεται στην τελευταία πρόταση της παραγράφου 1 και η μετατροπή που αναφέρεται στην παράγραφο 2 πραγματοποιούνται με τρόπο ώστε να εκφράζεται σε εθνικό νόμισμα των Συμβαλλομένων Κρατών, στο μέτρο του δυνατού, η ίδια πραγματική αξία για τα ποσά του άρθρου 3 παράγραφος 1, του άρθρου 4α παράγραφος 1, του άρθρου 7 παράγραφος 1 και του άρθρου 8 με εκείνη που θα προέκυπτε από την εφαρμογή των τριών πρώτων προτάσεων της παραγράφου 1. Τα κράτη κοινοποιούν στον Γενικό Γραμματέα τον τρόπο υπολογισμού σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή το αποτέλεσμα της μετατροπής στην παράγραφο 2, ανάλογα με την περίπτωση, κατά τη στιγμή κατάθεσης της πράξης κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης στην παρούσα σύμβαση και κάθε φορά που επέρχεται αλλαγή στον τρόπο υπολογισμού ή στο αποτέλεσμα της μετατροπής.»

Άρθρο 9

Το άρθρο 16 παράγραφος 3 της σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Το δικαίωμα που εφαρμόζει το Δικαστήριο το οποίο έχει επιληφθεί της υπόθεσης διέπει τα θέματα αναστολής και διακοπής του χρόνου παραγραφής, πλην όμως σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπεται άσκηση αγωγής σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση μετά τη λήξη οιασδήποτε από της κατωτέρω χρονικής περιόδου:

α) Περίοδος πέντε ετών από την ημερομηνία αποβίβασης του επιβάτη ή από την ημερομηνία κατά την οποία θα έπρεπε να είχε λάβει χώρα η αποβίβαση, ανάλογα με το ποια από τις δύο είναι μεταγενέστερη· ή, εάν είναι συντομότερη,

β) περίοδος τριών ετών από την ημερομηνία κατά την οποία ο ενάγων έλαβε γνώση ή όφειλε ευλόγως να έχει λάβει γνώση της βλάβης, απώλειας ή ζημίας που προκλήθηκε από το συμβάν.»

Άρθρο 10

[δεν παρατίθεται]

Άρθρο 11

[δεν παρατίθεται]

Άρθρο 12

Το άρθρο 18 της σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 18

Ακυρότητα συμβατικών όρων

Οιοσδήποτε συμβατικός όρος, έχει συνομολογηθεί πριν από την επέλευση του συμβάντος που προκάλεσε τον θάνατο ή τη σωματική βλάβη επιβάτη ή την απώλεια ή τη ζημία στις αποσκευές επιβατών, ο οποίος αποσκοπεί στην απαλλαγή οιοσδήποτε προσώπου από την ευθύνη του βάσει της παρούσας σύμβασης έναντι του επιβάτη ή στον καθορισμό κατώτερου ορίου ευθύνης από εκείνο που ορίζεται στην εν λόγω σύμβαση, εκτός από το προβλεπόμενο στο άρθρο 8 παράγραφος 4, και κάθε τέτοιος όρος ο οποίος αποσκοπεί στη μετακύλιση του βάρους της απόδειξης που φέρει ο μεταφορέας ή το πρόσωπο που εκτελεί τη μεταφορά, ή έχει ως αποτέλεσμα τον περιορισμό του δικαιώματος επιλογής βάσει του άρθρου 17 παράγραφος 1 ή 2, είναι εξ ολοκλήρου άκυρος, πλην όμως η ακυρότητα του όρου αυτού δεν καθιστά ανίσχυρη τη σύμβαση μεταφοράς, η οποία εξακολουθεί να υπόκειται στις διατάξεις της παρούσας σύμβασης.»

Άρθρο 13

Το άρθρο 20 της σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 20

Ζημίες από πυρηνική ενέργεια

Δεν υφίσταται ευθύνη σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση για ζημίες που προκλήθηκαν από συμβάν που σχετίζεται με την πυρηνική ενέργεια:

α) εάν ο φορέας εκμετάλλευσης πυρηνικής εγκατάστασης είναι υπεύθυνος για τέτοια ζημία είτε σύμφωνα με τη σύμβαση των Παρισίων της 29ης Ιουλίου 1960 περί Ευθύνης Τρίτων στο Πεδίο της Πυρηνικής Ενέργειας, όπως τροποποιήθηκε με το Πρόσθετο Πρωτόκολλο της 28ης Ιανουαρίου 1964, είτε σύμφωνα με τη σύμβαση της Βιέννης της 21ης Μαΐου 1963 περί Αστικής Ευθύνης για Ζημίες από Πυρηνική Ενέργεια ή οιαδήποτε σχετική τροποποίηση ή Πρωτόκολλο που είναι σε ισχύ· ή

β) εάν ο φορέας εκμετάλλευσης πυρηνικής εγκατάστασης είναι υπεύθυνος για τέτοια ζημία βάσει εθνικής νομοθεσίας που ρυθμίζει την ευθύνη για τέτοιου είδους ζημία, υπό την προϋπόθεση ότι η νομοθεσία αυτή είναι από κάθε άποψη εξίσου ευνοϊκή για τα πρόσωπα τα οποία ενδέχεται να υποστούν ζημίες είτε με τη σύμβαση των Παρισίων ή με τη σύμβαση της Βιέννης ή οιαδήποτε σχετική τροποποίηση ή πρωτόκολλο που είναι σε ισχύ.»

Άρθρο 14

Υπόδειγμα πιστοποιητικού

1. Το υπόδειγμα πιστοποιητικού στο παράρτημα του παρόντος Πρωτοκόλλου ενσωματώνεται ως παράρτημα της σύμβασης.

2. Το ακόλουθο κείμενο προστίθεται ως άρθρο 1α της σύμβασης:

«Άρθρο 1α

Παράρτημα

Το παράρτημα της παρούσας σύμβασης αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της σύμβασης.»

Άρθρο 15

Ερμηνεία και εφαρμογή

1. Η σύμβαση και το παρόν Πρωτόκολλο εκλαμβάνονται και ερμηνεύονται από κοινού ως μια ενιαία πράξη μεταξύ των Συμβαλλομένων μερών του παρόντος Πρωτοκόλλου.

2. Η σύμβαση, όπως τροποποιείται από το παρόν Πρωτόκολλο, εφαρμόζεται μόνο σε αξιώσεις οι οποίες απορρέουν από συμβάντα τα οποία λαμβάνουν χώρα μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος Πρωτοκόλλου σε κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος.

3. Τα άρθρα 1 έως 22 της σύμβασης, όπως τροποποιήθηκε από το παρόν Πρωτόκολλο, από κοινού με τα άρθρα 17 έως 25 του παρόντος Πρωτοκόλλου καθώς και το παράρτημά του, αποτελούν και αποκαλούνται η σύμβαση των Αθηνών σχετικά με τη Θαλάσσια Μεταφορά Επιβατών και των Αποσκευών τους, 2002.

Άρθρο 16

Το ακόλουθο κείμενο προστίθεται ως άρθρο 22α της σύμβασης.

«Άρθρο 22α

Τελικές ρήτρες της σύμβασης

Οι τελικές ρήτρες της παρούσας σύμβασης είναι τα άρθρα 17 έως 25 του Πρωτοκόλλου 2002 της σύμβασης των Αθηνών σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους, 1974. Οι παραπομπές στην παρούσα σύμβαση σε Συμβαλλόμενα Κράτη θεωρούνται ότι αναφέρονται σε κράτη που είναι Συμβαλλόμενα Μέρη του Πρωτοκόλλου αυτού.»

ΤΕΛΙΚΕΣ ΡΗΤΡΕΣ

Άρθρο 17

Υπογραφή, κύρωση, αποδοχή, έγκριση και προσχώρηση

1. Το παρόν Πρωτόκολλο είναι ανοικτό για υπογραφή στην έδρα του Οργανισμού από την 1η Μαΐου 2003 έως τις 30 Απριλίου 2004 και στη συνέχεια παραμένει ανοικτό για προσχώρηση.

2. Τα κράτη δύνανται να εκφράσουν τη συναίνεσή τους να δεσμευτούν από το παρόν Πρωτόκολλο:

- α) με υπογραφή χωρίς επιφύλαξη ως προς την κύρωση, αποδοχή ή έγκριση· ή
- β) με υπογραφή υπό την επιφύλαξη κύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης, ακολουθούμενη από κύρωση, αποδοχή ή έγκριση· ή
- γ) με προσχώρηση.

3. Η κύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση πραγματοποιούνται με την κατάθεση πράξης προς τον σκοπό αυτό στον Γενικό Γραμματέα.

4. Οιαδήποτε πράξη κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης η οποία κατατίθεται μετά την έναρξη ισχύος τροποποίησης του παρόντος Πρωτοκόλλου σε σχέση με όλα τα υφιστάμενα Συμβαλλόμενα Κράτη, ή μετά την ολοκλήρωση όλων των μέτρων που απαιτούνται για την έναρξη ισχύος της τροποποίησης σε σχέση με τα εν λόγω Συμβαλλόμενα Κράτη θεωρείται ότι εφαρμόζεται στο παρόν Πρωτόκολλο, όπως αυτό διαμορφώθηκε μετά την τροποποίησή.

5. Ένα κράτος δεν υποχρεούται να εκφράσει τη συναίνεσή του να δεσμευτεί από το παρόν Πρωτόκολλο εκτός εάν, εφόσον είναι Συμβαλλόμενο Μέρος του Πρωτοκόλλου, καταγγείλει:

- α) τη σύμβαση των Αθηνών σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους, που υπεγράφη στην Αθήνα στις 13 Δεκεμβρίου 1974·
- β) το Πρωτόκολλο της σύμβασης των Αθηνών σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους, που υπεγράφη στο Λονδίνο στις 19 Νοεμβρίου 1976· και
- γ) το Πρωτόκολλο του 1990 για την τροποποίηση της σύμβασης των Αθηνών σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους, που υπεγράφη στο Λονδίνο στις 29 Μαρτίου 1990,

με ισχύ από τη χρονική στιγμή κατά την οποία το παρόν Πρωτόκολλο τίθεται σε ισχύ για το εν λόγω κράτος σύμφωνα με το άρθρο 20.

Άρθρο 18

Κράτη με περισσότερα του ενός νομικά συστήματα

1. Εάν ένα κράτος έχει δύο ή περισσότερες εδαφικές μονάδες στις οποίες ισχύουν διαφορετικά νομικά καθεστώτα ως προς τα θέματα που πραγματεύεται το παρόν Πρωτόκολλο, δύναται κατά τη στιγμή της υπογραφής, κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης να δηλώσει ότι το παρόν Πρωτόκολλο εκτείνεται σε όλες τις εδαφικές μονάδες ή μόνο σε μία ή περισσότερες αυτών και να τροποποιήσει την παρούσα δήλωση υποβάλλοντας άλλη δήλωση ανά πάσα χρονική στιγμή.
2. Η δήλωση αυτή κοινοποιείται στον Γενικό Γραμματέα και αναφέρει ρητά τις εδαφικές μονάδες στις οποίες εφαρμόζεται το παρόν Πρωτόκολλο.
3. Όσον αφορά ένα Συμβαλλόμενο Κράτος το οποίο έχει υποβάλει τέτοια δήλωση:

- α) οι παραπομπές στο κράτος νηολόγησης πλοίου και, σε σχέση με το πιστοποιητικό υποχρεωτικής ασφάλισης, στο κράτος έκδοσης ή επικύρωσης, εκλαμβάνονται ότι αναφέρονται αντιστοίχα στην εδαφική μονάδα στην οποία είναι νηολογημένο το πλοίο και η οποία εκδίδει ή επικυρώνει το πιστοποιητικό·
- β) οι παραπομπές στις διατάξεις εθνικής νομοθεσίας, στο εθνικό όριο ευθύνης και στο εθνικό νόμισμα εκλαμβάνονται αντιστοίχως ως παραπομπές στις διατάξεις του δικαίου, στο όριο ευθύνης και στο νόμισμα της αντιστοιχίας εδαφικής μονάδας· και
- γ) οι παραπομπές σε δικαστήρια και σε αποφάσεις οι οποίες πρέπει να αναγνωρίζονται σε Συμβαλλόμενα Κράτη, εκλαμβάνονται αντιστοίχως ως παραπομπές σε δικαστήρια και σε αποφάσεις οι οποίες πρέπει να αναγνωρίζονται στην αντιστοιχία εδαφική μονάδα.

Άρθρο 19

Περιφερειακοί Οργανισμοί Οικονομικής Ολοκλήρωσης

1. Οι Περιφερειακοί Οργανισμοί Οικονομικής Ολοκλήρωσης, που έχουν συσταθεί από κυρίαρχα κράτη τα οποία έχουν μεταβιβάσει στους οργανισμούς αυτούς δικαιοδοσία για ορισμένα θέματα που διέπονται από το παρόν Πρωτόκολλο δύνανται να υπογράψουν, να κυρώσουν, να αποδεχθούν, να εγκρίνουν ή να προσχωρήσουν στο παρόν Πρωτόκολλο. Οι Περιφερειακοί Οργανισμοί Οικονομικής Ολοκλήρωσης που είναι Συμβαλλόμενα Μέρη του παρόντος Πρωτοκόλλου έχουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις Συμβαλλόμενου Κράτους, στο βαθμό που οι Περιφερειακοί Οργανισμοί Οικονομικής Ολοκλήρωσης έχουν αρμοδιότητα για θέματα που διέπονται από το παρόν Πρωτόκολλο.
2. Όταν οι Περιφερειακοί Οργανισμοί Οικονομικής Ολοκλήρωσης ασκούν το δικαίωμα ψήφου σε θέματα της αρμοδιότητάς τους, διαθέτουν αριθμό ψήφων ίσο προς τον αριθμό των κρατών μελών τους που είναι Μέρη του παρόντος Πρωτοκόλλου και τα οποία τους έχουν μεταβιβάσει αρμοδιότητα για το υπό εξέταση θέμα. Οι Περιφερειακοί Οργανισμοί Οικονομικής Ολοκλήρωσης δεν ασκούν το δικαίωμα ψήφου εφόσον τα κράτη μέλη τους ασκούν το δικαίωμά τους, και αντιστρόφως.
3. Όταν ο αριθμός των Συμβαλλομένων Κρατών έχει σημασία για τους σκοπούς του παρόντος Πρωτοκόλλου, συμπεριλαμβανομένων αλλά όχι αποκλειστικά των άρθρων 20 και 23 του παρόντος Πρωτοκόλλου, ο Περιφερειακός Οργανισμός Οικονομικής Ολοκλήρωσης δεν υπολογίζεται ως Συμβαλλόμενο Κράτος επιπλέον των κρατών μελών του που είναι Συμβαλλόμενα Κράτη.
4. Κατά την υπογραφή, κύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση, ο Περιφερειακός Οργανισμός Οικονομικής Ολοκλήρωσης υποβάλλει δήλωση στον Γενικό Γραμματέα καθορίζοντας τα θέματα που διέπονται από το παρόν Πρωτόκολλο και για τα οποία έχει μεταβιβαθεί αρμοδιότητα στον εν λόγω Οργανισμό από τα κράτη μέλη του τα οποία έχουν υπογράψει ή είναι Συμβαλλόμενα Μέρη του παρόντος Πρωτοκόλλου, καθώς και οιοσδήποτε άλλους σχετικούς περιορισμούς ως προς το πεδίο της αρμοδιότητας αυτής. Ο Περιφερειακός Οργανισμός Οικονομικής Ολοκλήρωσης κοινοποιεί εγκαίρως στο Γενικό Γραμματέα κάθε μεταβολή που επέρχεται στην κατανομή αρμοδιοτήτων, συμπεριλαμβανομένων των νέων μεταβιβάσεων αρμοδιότητας, που καθορίζεται στη δήλωση της παρούσας παραγράφου. Οι δηλώσεις αυτές κοινοποιούνται από τον Γενικό Γραμματέα σύμφωνα με το άρθρο 24 του παρόντος Πρωτοκόλλου.

5. Συμβαλλόμενα Κράτη τα οποία είναι κράτη μέλη Περιφερειακού Οργανισμού Οικονομικής Ολοκλήρωσης ο οποίος είναι Συμβαλλόμενο Μέρος του παρόντος Πρωτοκόλλου θεωρούνται ότι έχουν αρμοδιότητα επί όλων των θεμάτων που διέπονται από το παρόν Πρωτόκολλο, σε σχέση με τα οποία δεν έχει δηλωθεί συγκεκριμένα ή κοινοποιηθεί βάσει της παραγράφου 4 η μεταφορά αρμοδιότητας στον Οργανισμό.

Άρθρο 20

Έναρξη ισχύος

1. Το παρόν Πρωτόκολλο τίθεται σε ισχύ δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία κατά την οποία 10 κράτη έχουν είτε υπογράψει το Πρωτόκολλο αυτό χωρίς επιφύλαξη ως προς την κύρωση, αποδοχή ή έγκριση ή έχουν καταθέσει πράξεις κύρωσης, κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης στον Γενικό Γραμματέα.

2. Για κάθε κράτος το οποίο κυρώνει, αποδέχεται, εγκρίνει ή προσχωρεί στο παρόν Πρωτόκολλο μετά την εκπλήρωση των όρων της παραγράφου 1 για την έναρξη ισχύος, το παρόν Πρωτόκολλο τίθεται σε ισχύ τρεις μήνες μετά την ημερομηνία κατάθεσης από το εν λόγω κράτος της κατάλληλης πράξης, όχι όμως προτού τεθεί σε ισχύ το παρόν Πρωτόκολλο σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Άρθρο 21

Καταγγελία

1. Οιοδήποτε Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται να καταγγείλει το παρόν Πρωτόκολλο ανά πάσα στιγμή μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του Πρωτοκόλλου για το εν λόγω κράτος.

2. Η καταγγελία πραγματοποιείται με την κατάθεση πράξης προς τον σκοπό αυτό στον Γενικό Γραμματέα.

3. Η καταγγελία τίθεται σε ισχύ δώδεκα μήνες, ή με την παρέλευση μεγαλύτερης χρονικής περιόδου που διευκρινίζεται στην πράξη καταγγελίας, μετά την κατάθεση της σχετικής πράξης στον Γενικό Γραμματέα.

4. Μεταξύ των Συμβαλλομένων Κρατών του παρόντος Πρωτοκόλλου, η καταγγελία από οιοδήποτε εξ αυτών της σύμβασης σύμφωνα με το άρθρο 25 αυτής δεν ερμηνεύεται κατά κανένα τρόπο ως καταγγελία της σύμβασης όπως τροποποιήθηκε από το παρόν Πρωτόκολλο.

Άρθρο 22

Αναθεώρηση και τροποποίηση

1. Ο Οργανισμός δύναται να συγκαλέσει διάσκεψη για την αναθεώρηση ή τροποποίηση του παρόντος Πρωτοκόλλου.

2. Ο Οργανισμός συγκαλεί διάσκεψη των Συμβαλλομένων Κρατών του παρόντος Πρωτοκόλλου για την αναθεώρηση ή τροποποίησή του μετά από αίτηση, τουλάχιστον, του ενός τρίτου των Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρο 23

Τροποποίηση των ορίων

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 22, η ειδική διαδικασία του παρόντος άρθρου εφαρμόζεται μόνο για τους σκοπούς της τροποποίησης των ορίων που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1, άρθρο 4α παράγραφος 1, άρθρο 7 παράγραφος 1 και άρθρο 8 της σύμβασης, όπως τροποποιήθηκε από το παρόν Πρωτόκολλο.

2. Μετά από αίτηση τουλάχιστον του ημίσεως των Συμβαλλομένων Κρατών του παρόντος Πρωτοκόλλου, και σε κάθε περίπτωση τουλάχιστον έξι Συμβαλλομένων Κρατών, οιαδήποτε πρόταση τροποποίησης των ορίων, συμπεριλαμβανομένων των ατελειών, που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1, άρθρο 4α παράγραφος 1, άρθρο 7 παράγραφος 1 και άρθρο 8 της σύμβασης όπως τροποποιήθηκε από το παρόν Πρωτόκολλο διανέμεται από τον Γενικό Γραμματέα σε όλα τα Μέλη του Οργανισμού και σε όλα τα Συμβαλλόμενα Κράτη.

3. Οιαδήποτε τροποποίηση η οποία έχει προταθεί και διανεμηθεί βάσει των ανωτέρω, υποβάλλεται στην Νομική Επιτροπή του Οργανισμού (στο εξής αποκαλούμενης «η Νομική Επιτροπή») προς εξέταση, τουλάχιστον έξι μήνες μετά την ημερομηνία διανομής.

4. Όλα τα Συμβαλλόμενα Κράτη της σύμβασης όπως τροποποιήθηκε από το παρόν Πρωτόκολλο, ανεξάρτητα από το εάν είναι Μέλη του Οργανισμού, έχουν δικαίωμα συμμετοχής στις διαδικασίες της Νομικής Επιτροπής για την εξέταση και έγκριση των τροποποιήσεων.

5. Οι τροποποιήσεις εγκρίνονται με πλειοψηφία δύο τρίτων των Συμβαλλομένων Κρατών της σύμβασης, όπως τροποποιήθηκε από το παρόν Πρωτόκολλο, που είναι παρόντα και ψηφίζουν στη διευρυμένη Νομική Επιτροπή όπως προβλέπεται στην παράγραφο 4, υπό την προϋπόθεση ότι τουλάχιστον το ήμισυ των Συμβαλλομένων Κρατών της σύμβασης όπως τροποποιήθηκε από το Πρωτόκολλο, είναι παρόντα κατά την ψηφοφορία.

6. Η Νομική Επιτροπή, όταν καλείται να αποφανθεί σχετικά με πρόταση τροποποίησης των ορίων, λαμβάνει υπόψη την κτηθείσα εμπειρία για συμβάντα και, ιδιαίτερα, το ύψος της ζημίας από αυτά, τις μεταβολές στην αξία των νομισμάτων και τον αντίκτυπο της προτεινόμενης τροποποίησης στο κόστος ασφάλισης.

7. (α) Καμία τροποποίηση των ορίων βάσει του παρόντος άρθρου δεν είναι δυνατό να εξεταστεί πριν από την παρέλευση πέντε ετών από την ημερομηνία ανοίγματος του παρόντος Πρωτοκόλλου για υπογραφή ούτε πριν από την παρέλευση πέντε ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της προηγούμενης τροποποίησης βάσει του παρόντος άρθρου.

β) Κανένα όριο δεν δύναται να αυξηθεί κατά τρόπο που να υπερβαίνει ποσό που να αντιστοιχεί στο όριο που αναφέρεται στη σύμβαση όπως τροποποιήθηκε από το παρόν Πρωτόκολλο, αυξημένο κατά έξι τοις εκατό ετησίως σε βάση ανατοκισμού, από την ημερομηνία ανοίγματος του παρόντος Πρωτοκόλλου προς υπογραφή.

γ) Κανένα όριο δεν δύναται να αυξηθεί κατά τρόπο που να υπερβαίνει το τριπλάσιο του ορίου που αναφέρεται στη σύμβαση, όπως τροποποιήθηκε από το παρόν Πρωτόκολλο.

8. Κάθε τροποποίηση η οποία εγκρίνεται σύμφωνα με την παράγραφο 5 κοινοποιείται από τον Οργανισμό σε όλα τα Συμβαλλόμενα Κράτη. Η τροποποίηση θεωρείται ότι έχει γίνει αποδεκτή στο τέλος περιόδου δεκαοκτώ μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης, εκτός εάν εντός της περιόδου αυτής τουλάχιστον το ένα τέταρτο των κρατών τα οποία ήταν Συμβαλλόμενα Μέρη κατά τη στιγμή της έγκρισης της τροποποίησης κοινοποιήσουν στον Γενικό Γραμματέα ότι δεν αποδέχονται την τροποποίηση. Στην περίπτωση αυτή, η τροποποίηση απορρίπτεται και δεν παράγει αποτέλεσμα.

9. Μια τροποποίηση η οποία θεωρείται ότι έχει γίνει δεκτή σύμφωνα με την παράγραφο 8 τίθεται σε ισχύ δεκαοκτώ μήνες μετά την αποδοχή της.

10. Όλα τα Συμβαλλόμενα Κράτη δεσμεύονται από την τροποποίηση, εκτός εάν καταγγείλουν το παρόν Πρωτόκολλο σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφοι 1 και 2, τουλάχιστον έξι μήνες προτού τεθεί σε ισχύ η τροποποίηση. Η καταγγελία αυτή ενεργοποιείται όταν τεθεί σε ισχύ η τροποποίηση.

11. Εφόσον μια τροποποίηση έχει εγκριθεί, πλην όμως δεν έχει παρέλθει η προθεσμία των δεκαοκτώ μηνών για την αποδοχή της, κάθε κράτος το οποίο καθίσταται Συμβαλλόμενο Μέρος κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής δεσμεύεται από την τροποποίηση εφόσον αυτή τεθεί σε ισχύ. Το κράτος το οποίο καθίσταται Συμβαλλόμενο Μέρος μετά την περίοδο αυτή δεσμεύεται από την τροποποίηση η οποία έχει γίνει δεκτή σύμφωνα με την παράγραφο 8. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο αυτή, ένα κράτος δεσμεύεται από μια τροποποίηση όταν η τροποποίηση αυτή τεθεί σε ισχύ ή όταν το παρόν Πρωτόκολλο τεθεί σε ισχύ για το εν λόγω κράτος, εφόσον η ημερομηνία αυτή είναι μεταγενέστερη.

Άρθρο 24

Θεματοφύλακας

1. Το παρόν Πρωτόκολλο και οι τροποποιήσεις που εγκρίνονται με βάση το άρθρο 23 κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα.

2. Ο γενικός γραμματέας:

α) ενημερώνει όλα τα κράτη τα οποία έχουν υπογράψει ή προσχωρήσει στο παρόν Πρωτόκολλο σχετικά με:

(i) κάθε νέα υπογραφή ή κατάθεση πράξης κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης καθώς και τη σχετική ημερομηνία·

(ii) κάθε δήλωση και κοινοποίηση βάσει του άρθρου 9 παράγραφοι 2 και 3, του άρθρου 18 παράγραφος 1 και του άρθρου 19 παράγραφος 4 της σύμβασης, όπως τροποποιήθηκε από το παρόν Πρωτόκολλο·

(iii) την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος Πρωτοκόλλου·

(iv) οιαδήποτε πρόταση τροποποίησης των ορίων που υποβλήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγραφος 2 του παρόντος Πρωτοκόλλου·

(v) οιαδήποτε τροποποίηση η οποία θεωρείται ότι έχει γίνει δεκτή βάσει του άρθρου 23 παράγραφος 5 του παρόντος Πρωτοκόλλου·

(vi) οιαδήποτε τροποποίηση η οποία θεωρείται ότι έχει γίνει δεκτή βάσει του άρθρου 23 παράγραφος 8 του παρόντος Πρωτοκόλλου, καθώς και την ημερομηνία κατά την οποία η τροποποίηση τίθεται σε ισχύ σύμφωνα με τις παραγράφους 9 και 10 του εν λόγω άρθρου·

(vii) την κατάθεση πράξης καταγγελίας του παρόντος Πρωτοκόλλου καθώς και την ημερομηνία κατάθεσης και την ημερομηνία κατά την οποία αρχίζει να παράγει αποτελέσματα·

(viii) κάθε κοινοποίηση που προβλέπεται σε οιοδήποτε άρθρο του παρόντος Πρωτοκόλλου·

β) διαβιβάζει επικυρωμένα γνήσια αντίγραφα του παρόντος Πρωτοκόλλου σε όλα τα κράτη τα οποία έχουν υπογράψει ή προσχωρήσει στο παρόν Πρωτόκολλο.

3. Με την έναρξη ισχύος του παρόντος Πρωτοκόλλου, ο γενικός γραμματέας διαβιβάζει το κείμενο στη Γραμματεία των Ηνωμένων Εθνών προς καταχώρηση και δημοσίευση, σύμφωνα με το άρθρο 102 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 25

Γλώσσες

Το παρόν Πρωτόκολλο συντάσσεται σε ένα και μόνο πρωτότυπο στην Αραβική, Κινεζική, Αγγλική, Γαλλική, Ρωσική και Ισπανική γλώσσα, κάθε δε κείμενο είναι εξίσου αυθεντικό.

ΕΓΙΝΕ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ, την πρώτη Νοεμβρίου δύο χιλιάδες δύο.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογεγραμμένοι, δέοντως εξουσιοδοτημένοι από τις αντίστοιχες κυβερνήσεις τους για τον σκοπό αυτό, υπέγραψαν το παρόν Πρωτόκολλο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ Ή ΑΛΛΗΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΘΥΝΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΚΑΙ ΤΗ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΒΛΑΒΗ ΕΠΙΒΑΤΩΝ

Εκδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4α της σύμβασης των Αθηνών σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους, 2002.

Όνομασία του πλοίου	Διακριτικός αριθμός ή χαρακτήρες	Αριθμός αναγνώρισης του πλοίου ΔΝΟ	Λιμένας νηολόγησης	Επωνυμία και πλήρης διεύθυνση της κύριας εγκατάστασης του μεταφορέα ο οποίος όντως εκτελεί τη μεταφορά

Με το παρόν πιστοποιείται ότι υπάρχει σε ισχύ σε σχέση με το πλοίο που φέρει την ανωτέρω ονομασία σύμβαση ασφάλισης ή άλλου είδους χρηματοοικονομική ασφάλεια που ικανοποιεί τις διατάξεις του άρθρου 4α της σύμβασης των Αθηνών σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους, 2002.

Είδος ασφάλειας

Διάρκεια της ασφάλειας

Επωνυμία και διεύθυνση του(ων) ασφαλιστή(ών) και/ή του(ων) εγγυητή(ών)

Επωνυμία

Διεύθυνση

Το παρόν πιστοποιητικό ισχύει μέχρι

Εκδόθηκε ή επικυρώθηκε από την κυβέρνηση.....

(Πλήρης ονομασία του κράτους)

Ή

Το ακόλουθο κείμενο χρησιμοποιείται στην περίπτωση κατά την οποία ένα Συμβαλλόμενο Κράτος κάνει χρήση του άρθρου 4α παράγραφος 3:

Το παρόν πιστοποιητικό εκδίδεται με εξουσιοδότηση της κυβέρνησης της(του)

..... (πλήρης ονομασία του κράτους) από

(ονομασία του φορέα ή του οργανισμού)

.....

(τόπος)

(ημερομηνία)

.....
(Υπογραφή και ιδιότητα του προσώπου που εκδίδει ή επικυρώνει το πιστοποιητικό)

Επεξηγηματικές σημειώσεις:

- Όταν δίνεται το όνομα του κράτους, υπάρχει δυνατότητα να περιληφθεί παραπομπή στην αρμόδια δημόσια αρχή της χώρας στην οποία εκδίδεται το πιστοποιητικό.
- Εάν το συνολικό ποσό της ασφάλειας προέρχεται από περισσότερες της μιας πηγές, πρέπει να αναφερθεί το ποσό κάθε μιας από αυτές.
- Εάν η ασφάλεια παρέχεται με διαφορετικές μορφές, οι μορφές αυτές πρέπει να αναφερθούν.
- Στο σημείο «Διάρκεια της ασφάλειας» πρέπει να αναφερθεί η ημερομηνία κατά την οποία αρχίζει να ισχύει η ασφάλεια.
- Στο σημείο «Διεύθυνση» του(ων) ασφαλιστή(ών) και/ή του(ων) εγγυητή(ών) πρέπει να αναφερθεί ο τόπος της κύριας εγκατάστασης του ασφαλιστή(ών) και/ή του εγγυητή(ών). Εφόσον είναι αναγκαίο, πρέπει να αναφερθεί ο τόπος στον οποίο έχει συναφθεί η ασφάλιση ή έχει συσταθεί η ασφάλεια.